

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2750/2024
29.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Борис Шушњар адвокат из ..., против тужених „Raiffeisen Banka“ ад Београд, ББ из ... и Привредног друштва „Б2“ холдинг капитал доо Београд, ради поништаја и утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2327/2023 од 28.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2327/2023 од 28.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2327/2023 од 28.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2327/2023 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 163/2022 од 22.05.2023. године у првом, другом и трећем ставу изреке, којим су одбијени примарни тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи његова наследна изјава у предмету расправљања заоставштине покојне ВВ, рођене ... пред Основним судом у Новом Саду бр. О. 2468/14 и број О. 4332/16 којим је означен као наследник у $\frac{1}{2}$ дела и евентуални тужбени захтев којим је тражио да се утврди да је апсолутно ништаво решење за накнадно пронађену имовину О 4332/16 од 19.09.2016. године и решење О 2468/14 од 09.12.2014. године, оба донета од стране Основног суда у Новом Саду, као и да се тужени обавезу да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка и обавезан тужилац да надокнади туженом „Б2“ холдинг капитал доо Београд трошкове поступка у износу од 9.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права благовремено изјавио посебну ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права. Из наведене одредбе јасно следи да битне повреде одредаба првичног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање нису законски разлози за посебну ревизију. Зато се Врховни суд, приликом оцене њене дозвољености у овом спору, није упуштао у разматрање навода којима је тужилац образложио своје тврдње о погрешној примени процесних одредби, односно недостацима утврђеног чињеничног стања.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињеничноправним спор овима које би, због другачијег пресуђења, оправдавале потребу да се о тужиочевој посебној ревизији одлучује ради уједначавања судске праксе.

У овом спору није потребно ни ново тумачење права. Према одредби члана 214. став 4. Закона о наслеђивању, наследник који се одрекао наслеђа може захтевати поништај изјаве о одрицању ако је она последица принуде, претње, преваре или заблуде. Тужилац током поступка није изнео чињенице о манама воље, као разлозима за поништај своје наследне изјаве о прихватању наследства (дате 13.10.2011. године), односно прихватању и уступању наследног дела оцу (дате 12.11.2014. године) у односу на непокретност уписану у лист непокретности .. КО ..., утврђену као заоставштина покојне ВВ и расправљену правноснажним решењем Основног суда у Новом Саду О 2368/14 од 12.11.2014. године.

Правноснажним решењем Основног суда у Новом Саду О 4332/16 од 19.09.2016. године расправљена је и накнадно пронађена имовина оставиље - стан у улици ... на парцели .. КО Нови Сад и два стана у улици ... из листа непокретности .. исте катастарске општине (у односу на коју је тужилац 13.10.2011. године дао изјаву о прихватању наследства), тако што су тужилац и тужени ББ оглашени за наследнике на тој имовини са једнаким наследним уделитема, с обзиром да је тужиљин супруг (оглашен за наследника правноснажним решењем О 2468/14 од 12.11.2014. године) у међувремену преминуо. Одредбом члана 128. став 1. Закона о ванпарничном поступку прописано је да ако се по правноснажности решења о наслеђивању или решења о легату пронађе имовина за коју се у време доношења решења није знало да припада заоставштини, суд неће поново расправљати заоставштину већ ће ту имовину новим решењем расподелити на основу раније донетог решења о наслеђивању. Зато од тужиоца није ни било потребно поново узимати наследну изјаву у односу на ту имовину, која иначе и нема статус накнадно пронађене имовине јер се за њу знало да припада заоставштини покојне ВВ и у односу на њу су сви законски наследници који су били позвани на наслеђе још 13.10.2011. године дали позитивне наследне изјаве.

Наводи ревидента да заоставштина покојне ВВ представља заједничку имовину стечену у браку са покојним ГГ, којем она није могла самостално располагати и оптеретити је хипотеком у корист тужене банке ради обезбеђења потраживања из уговора о кредиту накнадно уступљених туженом привредном друштву, нису од значаја за овај спор. Предмет спора није утврђење удела сада покојног ГГ у стицању

имовине која је утврђена као накнадно пронађена имовина покојне ВВ, нити утврђење ништавости њене заложне изјаве.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужиочева ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП, јер је вредност предмета спора одређена у тужби (члан 33. став 2. ЗПП) у износу од 500.000,00 динара очигледно нижа од вредности предмета спора која је по наведеној законској одредби прописана као меродавна за дозвољеност ревизије.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић